

„затворитѣ, изтръгнатитѣ насила признания, бѣ „силкитѣ издигнати почти навсѣкждѣ, система- „тичното прѣслѣдане на учителитѣ, оскърбле- „нията нанесени на уважаеми священици, лица „мирни и челядни, малтретирането на всички по- „много или по-малко просвѣтени, образовани или „що-годѣ заможни хорица въ България — защото „внушителитѣ и подбудителитѣ на всички тия „мерзости (abominations) искаха да убиятъ не само „тѣлото, но още и душата на българския народъ „—: ето по какъвъ начинъ и съ какви срѣдства „турското правителство се потруди да накара бъл- „гарския народъ да усѣти плодоветѣ отъ отваря- „ната нова за империята ера.

„Възможно ли е, подиръ всичко това, да „помисли човѣкъ, че тозъ злощастенъ народъ „трѣба да биде осажденъ да остане и за напрѣдъ „подъ унизителното иго, което тежи върху му отъ „петь вѣка насамъ? Какво прѣдателско прѣстѣж- „ление срѣщу човѣчеството е извѣршилъ тозъ „народъ, та да заслужва тази участъ въ Европа?

„Покоренъ и тѣрпѣливъ прѣзъ дѣлговрѣмен- „ното си мжчничество, тозъ народъ не може „вече да понесе по-нататъшни мжки; даже и вър- „хътъ на злощастията му и на теглилата му биде „надминатъ; той едва ли живѣе половина животъ. „Понеже не вѣрва, че неговото робство подъ „турското правителство може да е едно отъ усло-